

Od autora

“Niklotova závěť” je napsána podle autentických letopisných zdrojů západních Slovanů, především Čechů a Poláků. České kroniky, které nejúplněji vypovídají o křížové výpravě katolíků na území slovanského Pomoří, byly v 19. století doplněny polskými zdroji. Později byly v archivech Kodaně nalezeny písemné zdroje o pochodu dvou dánských bratří, jarlů Svena a Knuta, na Obodrity. Dánský letopis se plně shoduje se slovanskými zdroji.

Proto současní historici nemají pochybnosti o přítomnosti Dánů u stěn stolice Obodritů Dubína. Kromě toho, dánská kronika podrobně popisuje neobjasněné stránky – zánik flotily Svena a fakt, že lodě Knuta zůstaly Rujany nepotopeny. Což je opět v plném souladu s ústními legendami Srbů-Lužičů o roli knížete Niklota, kterého současní Srbové považují za svého, v odražení křesťanské katolické agrese. Složitější se ukázala otázka o přítomnosti novgorodských Slovenů a Kривičů u stěn Dubína.

Věc je v tom, že západní historická věda je do dneška tendenční, nijak nemůže překonat stereotyp zaostalosti a divokosti Slovanů, vnucený jí v minulosti katolicizmem. Vždyť není tajemství, že západní historická věda se pokouší dokonce své křesťanské kroniky skrýt před veřejností. Vezměme například Livonský letopis o zániku armády rytířského řádu na ledu Čudského jezera, ve výsledku čehož se celé Východní německo ocitlo napospas ruské expanzi a přežilo jen díky tomu, že novgorodský kníže Alexandr Jaroslavič netoužil po cizích zemích. Ten letopis existuje, ale ví o něm jen úzký kruh zasvěcených historiků, a společnosti se vnucuje, nehledě na ruské písemné zdroje, že žádná bitva na ledě nebyla a rytíři Rigy nikdy velkou porážku neutrpěli.

To stejné se děje s písemnými zdroji vypovídajícími o roli sil Velkého Novgorodu, Pskova a Smolenska v porážce křižáckého vojska pod hradbami hlavního města Obodritů – Dubína. Latinsky psané letopisy o těch událostech podrobně vypovídají, například Magdeburský letopis, ale málokdo o něm ví.

Pravoslavné křesťanstvo Ruska kvůli solidaritě k bratrům-katolíkům, zahynulým rukama “pohanů”, se také snažilo ve svých kronikách tuto otázku obcházet. Ale pravdu je těžké skrýt. O velké válce sjednocených sil Slovanů proti společnému nepříteli vypovídají karelská ústní podání. O pochodě Karelů jako součásti ruského vojska k Dubínu a o jejich účasti v grandiózní bitvě proti křesťanům, pod vedením knížete Latikajněna. Kromě toho, jak novgorodské letopisy, tak finské i estonské jedním hlasem vypovídají o zániku staré stolice Švédů – Segtuny – pod údery Rusů a Karelů. Všechny tyto události, jak vypovídají písemné zdroje, se odehrály ve stejné době – v první polovině 12. století.

Západní historická věda se postarala ukrýt před zraky veřejnosti události, které ukazují nízkost papežské instituce a těch, kdo jí vírou a pravdou sloužili. Pokusila se rozdělit jednotlivé události této velké srážky Slovanů s Vatikánem a představit je jako samostané události, nemající mezi sebou vztah. Autor je sjednotil v jeden celek, sňal oponu mlčení a v umělecké formě je představuje lidem.

Georgij Sidorov

~~~

Zásluhou překladu Radomíra a Mojmíra V. je toto dílo konečně k dispozici kompletně v češtině:

- Niklotova závěť (Georgij Sidorov) (PDF)

Sdílet
~~~